

samme Lovgivningsmagter, at de, om dette Udskaf skulde blive endelig vedtaget, og det var umuligt at bringe de øvrige Apparater tilveie for Lovens Gjennemførelse, da vilde have det i deres Magt at standse den. Først da, naar Rigsdagens begge Afdelinger have ved endelig Afstemning givet deres Mening tilkjende om Lovudskafet, har Regjeringen Noget at holde sig til, først da kan den vide, hvad der egentlig er Rigsdagens Mening om det foreliggende Lovudskaf. Naar man behandler det paa den Maade, som af flere ærede Talere er anset, at man nemlig skal behandle det varfont og være bange for at stemme for det tredie Gang o. s. v., saa kalder jeg det for mit Vedkommende ingen Behandling; man skal efter min Mening behandle det ugenert som ethvert i Thinget indkommet Lovudskaf. — Der er kun en lille Bemærkning, jeg endnu skal gjøre, og det er i Anledning af, hvad der er udtalt af en æret Taler, der sidder her tæt foran mig, den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti). Han talte om, at, naar den Sigtede strax tilstod sin Forbrydelse, skulde han kunne dømmes uden videre Retsfølgning, uden Nævningeinstitutionens Afbenyttelse og saa fremdeles. Seg vil nu tillade mig at spørge det ærede Medlem, hvad han vil foreslaae, der skulde skee, naar En tilstaar en Forbrydelse, hvorfor han er sigtet, men som ikke er mulig, uden at han har en Medskyldig, og denne saa benægter Forbrydelsen? Seg behøver ikke at bringe i hans Erindring, at der har været et Tilfælde navnlig her paa Sjælland, hvor den ene Part i en Sag strax tilstod og sagde ja, — det er navnlig Forbrydelsen Hoer, jeg tænker paa, og jeg troer ikke, at det er saa mange Aar siden — hvorimod den anden Part strengt benægtede. Er det i et saadant Tilfælde den ærede Talers Mening, at det skal gaae som tidligere, at for en Forbrydelse, der ikke er mulig, undtagen Begge er skyldige, skal den Ene dømmes fra Livet, og den Anden derimod friskjendes? Seg vilde i saa Fald rigtignok foretrække, at Sagen blev at henvise til Prøvelse af Nævningeretten, og jeg tvivler da ikke paa, at denne vilde friskjende dem Begge. Iøvrigt skal jeg gjerne dele den Glæde, der er udtalt fra saa mange Sider over,

at Lovudskafet er kommet frem, og jeg skal ønske det al mulig Held og Lykke paa dets Vandring saavel igjennem dette som det andet Thing.

J. J. Christensen: Ogsaa jeg billiger Meget af den Paaskjønnelse, som er udtalt til den høitagtede Justitsminister for dette meget udførlige og vidtløftige Arbejde, der her foreligger os; men ved Siden af denne Paaskjønnelse kan jeg ikke undlade at udtale mig imod et enkelt Punkt, som allerede af flere ærede Talere er berørt, jeg mener den særlige Nævningeliste. At den Liste, hvorpaa de Valgbare til Landsthinget skulle opføres, og hvoraf 4 af de 12 til Nævningeretten skulle tages, har fundet Modstand her i Thinget, har jeg hørt med Tilfredshed, og det har glædet mig, at den Modstand, der er reist imod den, er kommen ogsaa fra den Side her i Thinget, der er den modsatte af den, hvortil jeg nærmest henregner mig. At der af Venstre vilde blive reist Modstand imod denne særlige Liste, maatte være temmelig naturligt og velbegrunnet; men at denne Modstand ikke alene er reist af Venstre, men ogsaa af det modsatte Parti, og er reist med en ligesaa stor, om ikke større Varme som af Venstre, har jeg fundet meget smukt, og det føler jeg Trang til at udtale. Hvad Nævningeinstitutionen angaaer, da er jo en af dens meget vigtige Opgaver den, at vinde Sympathi og Velwillie hos Befolkningen; men jeg troer, at denne særlige Nævningeliste vil træde meget hindrende i Veien for en saadan Sympathi og Velwillie; jeg troer, at disse privilegerede Nævninger ikke vilde imødesees med den yndeligste Velwillie hos Befolkningens Masse, og hvis dette bliver Tilfældet, synes jeg, det er meget uheldigt, selv om man forudsætter, hvad jeg troer, man kan og tør, at disse saakaldte privilegerede Nævninger vilde røgte deres Hverv med den tilbørlige Værdighed. Er det nødvendigt, at nogen Institution her i Landet besidder Befolkningens Tillid, da er det vistnok nødvendigt med denne Institution, der i en vis Forstand raader over Medborgeres Frihed, Ære og Liv. Naar jeg er imod denne særlige Liste, da er det ikke, fordi jeg troer, at den vil bidrage til at forringe Institutionens Paalidelighed; men fordi jeg troer, at den vil svække dens bedste